

Tore Vilhelm Ohlsson, född 1919, blev köpman och innehavare av den sista manuella livsmedelsaffären på Lidingö, Evenius Eftr. vid Stockholmsvägen. Han kom till Gåshaga som femårig.

Tore Vilhelm Ohlsson

Barn i Gåshaga på 1920-talet

Mina föräldrar flyttade från Motala till Lidingö när jag fem år. Jag är född 1919. Pappa var möbelsnickare. Jag minns när vi kom till gamla flottbron och hur vattnet steg upp på bilhjulen.

Vi hamnade i Gåshaga. Det var tre hus, ett mindre och två större, som tillhörde Kol & Kocks. Där bodde vi i tio-tolv år. Jag hade tre bröder och en syster. När jag började skolan fick jag gå till Brevik. Det fanns en skola i Käppala, men där gick fjärde till sjätte klass, så jag hade längre väg när jag gick i småskolan.

Det hände väl någon gång att jag fick åka spårvagn. Det kostade 20 öre på den tiden, vill jag minnas. Det gick bra för mig i skolan. Så småningom kom jag till Käppala skola. Där fanns en lärare som hette Hedén och en som hette Linde, som var känd för att vara sträng. Jag har många minnen från den tiden, bl.a. minns jag branden vid Kol & Koks, hur vi fick utrymma husen på natten.



Tore Ohlsson i sin affär. Foto: Kurt Widell

Filmspelning

Ett annat minne är när man spelade in filmen Gustav Wasa i Ljungströms Ångturbiners verkstadslokal vid Gåshaga, sedermera Kronsilver. Då byggde dom upp en hel dalastad. Vi fick ligga bakom och skjuta pilar, för det skulle regna pilar. Dom som var med i filmen fick skjuta med gamla armborst. Hos Ljungströms byggde dom lokomotiv och jag minns när dom rullade ut det sist byggda loket och körde det ner till kajen alldeles vid Gåshaga restaurang.



*Gösta Ekman som Gustav Vasa.
Palissaden i bakgrunden är byggd av
virke från den gamla flottbron.
Fotograf okänd*

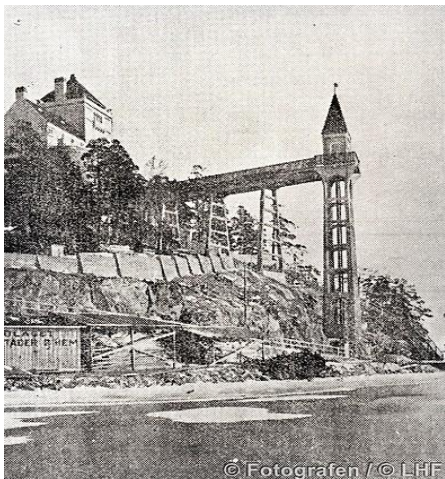


*Ångturbinalok körs ut från Ljungströms verkstad.
Fotograf okänd.*

Långt till tandläkaren i Torsvik

När vi skulle till skoltandläkaren, som kallades Bulldoggen, fick vi åka till Torsviks skola. Då fick vi en biljett och åkte till Baggeby stadion och så gick vi över Valhall och dök så småningom upp i trakten av nuvarande Siggebogården. I slutningen nedanför väntade den stora överraskningen. Där var ett zigenarläger med tält och hästar och mycket annat och man förtennte kopparkärl. Ja, ett tandläkarbesök kunde ta en hel dag.

Så kommer jag ihåg att jag var mäktat imponerad av Herserudshissen, som fanns på den tiden och brukades dagligen. En gång hade den stannat en bit uppifrån och folk satt instängda i flera timmar. Man kunde inte få ner hissen. Så småningom kom brandkåren och körde in vid Torsviks hållplats, körde efter spåret på syllarna och reste stegvagnen. En del av de instängda var vettskrämda. Det råkade vara många äldre. Men allt gick väl.



Herserudshissen. Fotograf okänd

Ur Lidingöboken 1994, "Tore Ohlsson, köpman", intervju av Kurt Widell. Kompletterad med bilder från Hembygdsföreningens bildbank.